

اظهار نظر در ماده ۲۲۵ مکرر قانون آئین دادرسی مدنی

یکی از لوایح مفیدی که اخیراً بنا بپیشنهاد جناب آفای دکتر هدایتی وزیر محترم دادگستری در کمیسیون مشترک قوانین تصویب و بموضع اجرا گذارده شده ماده ۲۲۵ مکرر قانون آئین دادرسی مدنی است و تا کسی با محاکم دادگستری سروکار پیدا نکرده باشد نمیتواند اهمیت و فایده این ماده از قانون را درکند.

چه در مورد درخواست ثبت ملک اشخاص مغرض بمنظور استفاده مادی یا روی نظر خاصی دادخواست اعتراضی بثبت میدادند و اگر منظور آنها در وحله اول تأمین نمیشد در اثر تعقیب از دعوی پوج و بیجا سالهای متتمادی موجب زحمت متضادی ثبت و تضییع وقت محاکم واصرار بغیر میشند.

یا اغلب افراد دعوی یا وکلاه آنها هر وقت که احساس میکردند نتیجه دادرسی بضرر آنها خواهد بود از راه تقدیم دادخواست ثالث باعث بطوه جریان و زحمت و خسارت طرف دیگر میگردیدند و بعداً هم در قبال خسارت طرف مدعی اعسار میگشتند و تصویب ماده ۲۵ مکرر اصلاح آئین دادرسی مدنی هم اگرچه اغلب از بطوه جریان تا اندازه ای جلوگیری نموده و مینماید ولی مانع خسارت مادی طرف نمیگردید.

این است که تصویب ماده مذکوره مفید فایده بوده و در دعاوی یاد شده و مشابه آن علاوه بر جبران خسارت از بطوه جریان هم جلوگیری خواهد نمود ولی اگر تصویب ماده مذکور بهمان نحوی که در نشریه هفتگی وزارت دادگستری درج گردیده بوده باشد و کلمه یا جمله‌ای از آن حذف نشده باشد بنظر اینجانب ابهام یا اجمالی دارد.

۱ - در ماده مذکور ذکر شده است که :

در کلیه دعاوی مدنی اعم از دعاوی اصلی یا طاری و درخواستهای مربوط بامور حسبی باستثناء مواردی که قانون امور حبسی مراجعه بدادگاه را مقرر داشته است مدعی علیه میتواند برای تأدیه خسارتی که از بابت هزینه دادرسی و حق الوکاله و کیل ممکن است مدعی محکوم شود از دادگاه تقاضای تأمین نماید و دادگاه در صورتیکه تقاضای مزبور را با توجه ببنوع و وضع دعوی و سایر جهات موجه بداند قرار تأمین صادر مینماید. تا وقتی مدعی تأمین ندهد دادرسی متوقف خواهد ماند و در صورتیکه مدت مقرر در دادگاه برای دادن تأمین منقضی شود و مدعی تأمین ندهد بدرخواست مدعی علیه قرار رد دادخواست مدعی صادر میشود الخ ... »

اظهار نظر در ماده ۳۲۵ مکرر قانون آئین دادرسی مدنی

در این ماده اجازه میدهد که مدعی علیه برای تأمین و جبران خسارات احتمالی خود بابت هزینه دادرسی و حق الوکاله وکیل که ممکن است مدعی در قبال وی محاکوم گردد و سیله دادگاه تأمین لازم بخواهد (باستثناء مواردیکه قانون امور حسبی مراجعت بدادگاه را مقرر داشته است) .

منظور این است که مدعی علیه هر وقت طرف دعوی اصلی وغیراصلی حقوقی واقع شده چنین حقی را دارد باستثناء موارد یاد شده در ماده مذکوره حال باید دید منظور قانون گذار از این استثناء کدام است ؟

برطبق قانون امور حسبی مصوب ۳۱۸ باشخاص اجازه داده شده برای اقدام و انجام امری بمحاکم حقوقی مراجعه کنند و دادگاه صالحه با توجه به ماده اول این قانون وسایر مواد از این قانون نسبت بدرخواست متقاضی تصمیم لازم اتخاذ نماید و برای جعل اشخاص هم از دو صورت خارج نیست :

یا در همان وحله اول در قبال متقاضی شخص یا اشخاص دیگری قرار گرفته اند مثل ماده ۳۰۰ الى ۳۲۶ در تقسیم سهم اراضی و ماده ۹۶ الى ۱۰۱ در مورد عزل قیم و ماده ۱۹۴ الى ۲۰۰ در برداشت مهر و موم از ترکه متوفی و مشابه آن .

و یا اینکه هنگام تقدیم دادخواست کسی رأساً طرف دعوی قرار نگرفته است مثل نصب امین ترکه و اشخاص غائب و بلاوارث و دادن اموال بورثه و فوت فرضی و مهر و موم و تحریر ترکه و انحصار وراثت وغیره (مواد ۱۳۰ - ۱۲۳ - ۱۵۳ - ۱۶۷ - ۱۹۴ - ۲۰۶ - ۲۶۰ از قانون امور حسبی) که در صورت اول شخص یا اشخاصی طرف دعوی قرار داده شده و چون ممکن است متقاضی که در واقع بمعنی مدعی است در تقاضای خود ذیحق شناخته نشود و از حیث هزینه دادرسی و حق الوکاله وکیل طرف دعوی ستضرر گردد برطبق ماده اصلاحی مدعی علیه حق خواستن تأمین لازم را دارد .

در قسمت دوم اگر چه حین تقاضا کسی طرف متقاضی نیست ولی ضمن رسیدگی باین امور ممکن است شخص یا اشخاصی از قبیل بستانکار یا وصی یا وارث وغیره نسبت بدرخواست متقاضی معتبرض بشود . (البته معتبرض بحکم نیست که پس از صدور حکم بدادگاه مراجعه نموده و مدعی شناخته شود) و چه بسا در مراجعه واعتراض خود در قبال متقاضی ذیحق و ذینفع شناخته شوند پس اینگونه اشخاص هم که قهرآ متتحمل تأدیه مبلغی با بت خسارات دادرسی و حق الوکاله وکیل گردیده و برطبق اصول کلی و ماده ۷۱۷ قانون آئین دادرسی مدنی میتوانند از طرف مقابل خسارات را مطالبه نمایند حق دارند از متقاضی که در اینصورت در واقع مدعی شناخته میشوند تأمین لازم را بخواهند که اگر این استدلال صحیح بنظر بررسد از ماده اصلاحی مفهوم نمیشود که دسته سوم و بخلافه موارد استثنائی کدام است و برای رفع این اجمال خوب بود بیکی دو مورد مثال زده میشد .

۲ - در ماده اصلاحی ذکر شده است : در صورتیکه مدت مقرر در قرار دادگاه برای دادن تأمین منقضی شود و مدعی تأمین ندهد بدرخواست مدعی علیه قرار رد دادخواست مدعی صادر نمیشود و حال آنکه در این ماده و ماده ۲۲۵ اصلی از آئین دادرسی

اظهار لظر در ماده ۲۴۵ مکرر قانون آئین دادرسی مدنی

مدنی وسایر مواد مربوط باخذ تأمین خسارت احتمالی برای سپردن تأمین مدتی مقرر نشده است.

و اگر منظور این است که خود دادرسی دادگاه مدت را معین کند به حافظ اینکه تظر و عقیده قضات محاکم در این مورد قهراً مخالف بوده و بعضی که دارای وسعت نظر هستند ممکن است مدت زیادی را تعیین وعده دیگر بمنظور تسريع درامر دادرسی مدت کوتاهی را در نظر بگیرند مضافاً آزادگذاردن دست قاضی درامر مربوط بدادرسی دروضع حاضر بصلاح نیست بهتر بود در ماده الحقیقی مدتی برای اخذ تأمین منظور میشد.

۳ - در دعاوی مالی که میزان حق الوکاله در ماده ۴ از آئین نامه قانون وکالت تصریح شده اشکالی نیست ولی در دعاوی غیر مالی که اغلب حق الوکاله های گزافی در قرار داد طرفین تعیین میگردد و متفاوت هم هست اخذ تأمین بچه نسبت باید تعیین و تأمین شود منظور این است که تأمین بنسبت حق الوکاله وکیل مدعی در صورت داشتن وکیل بر طبق قرارداد تنظیمی فیما بین باید اخذ گردد یا وکیل مدعی علیه در صورت اختلاف فاحش در میزان حق الوکاله در دو وکالت سame (با توجه باینکه هنوز دعوی بمحله صدور حکم نرسیده که دادگاه بر طبق قسمت اخیر ماده ۴ آئین نامه قانون وکالت در صورت وجود اختلاف میزان حق الوکاله را معین کند) اخذ تأمین بچه میزان خواهد بود.

ناگفته نماند که چون ماده ۲۳۳ آئین دادرسی مدنی میزان خسارت را بنظر دادگاه بر گذارنموده قضات محاکم در مورد این ماده و ماده ۲۰ قانون مازالذکر و ماده ۰ اصلاحی از قانون ثبت نسبت بمیزان خسارت رویه های مختلفی دارند چه بعضی صدی ده یا دوازده بحسب اصل مدعی به و بعضی صدی صد خسارت برای تأمین خواسته معین مینمایند و در نوع تأمین که از ماده ۲۲۵ اصلی استنباط میشود باید وجه نقد باشد نیز عقاید مختلفی وجود دارد چه بعضی بجای وجه نقد اموال منقول و غیر منقول را برای خسارت طرف قبول مینمایند.

از طرفی تصدیق دارند که معلومات قضات محاکم بنا بدرجات تحصیلی و مدارک علمی و عملی وسایر جهات با وجود قوانین عدیده و متراکم دریک سطح نبوده و سلیقه های متفاوت و مختلفی وجود دارد و ممکن است در اجرای مفاد ماده اصلاحی نیزنظر و رویه های عدیده پیدا شود که اسباب زحمت ارباب رجوع یا خود قضات گردد لذا بجا است نسبت بماده مذکوره و سایر موادیکه مورد نظر است اشکالات موجوده را در نظر گرفته و اگر اصلاحی را لازم بدانند اقدام فرمایند.